

Ramato luggemisest ja kirriko käimisest.

Armas Eestirahwas!

Ue aasta hakkatuses sünnib meil küll paar sõnna ilma naerota teine teisega kõnnelda. Istume naituke mahha ja mõtleme järrele, kui palju Meäripäiwi Jummal meile iggaühhele jubba kinkinud? Mul on se tännawune jubba 43mas, kui mitmes sul? Keif sedda head, mis Jummal selle aia sees mulle teinud, ei jõua ma sulle suga egga sullega ülesrakida. Ma ussun, sa ei jõua sedda omalt poolt ka mitte. Ta on esimesse, teise ja kolmandama õppetusse järrele meile just ärraräkitä paljo head teinud ning, kuidas sa issegi tead, mitte kui olleks ta meile sedda wõlgo, waid keif „issalikust, jummalikust armust ja heldussest.“ No hea küll, armas wend, kuidas nüüd sellega luggu, mis meie kohhus on? Sa tead jo, mis ma mõtlen; kido, tanno, tenimisse ja

sõnnakuulmissega, kuidas lähhab sellega? Pista ommeti kässi põue, tunne mis seal tuksub. Uusu mind, wend, kui ma mõnni kirrif'sand olleksin, mul olleks sulle ja mulle paljo üttelda! Mis ma sest tagga selja pean, meie olleme mõllemad tännamatta, tuimad ja holetumad innimesed, ja taewa Issal polleks mitte tarwis, sähharduste wasto helde ja armolinne olla. Sa tead küll, kui ma sinno ja minno wiggasid hakkaksin üles otsima ja nimme pididi nimmetama, egga se liig raske ep olleks. Agga se polle minno amet, sa wõiksid sedda ninnatarkusseks nimmetada, ja sul olleks sulla õigus. Pühkigo iggamees omma ninna ja forristago omma fodda. Sa tead jo sedda luggu piinnast ja palgist. Sedda on meil mõllemil tarwis uel aastal meletusletada. Meie olleme muidogi ussinad nenda teggema, kui olleks meid teiste kohtomõistjaks lodud. Teiste wiggasid kaswatame, omma wiggasid kahhandame. Se polle mitte õige, agga mis on parrako pattuse innimesse jures õige?